

flodig, hvilket ogsaa efter min Mening er Tilfældet med Slutningen af samme Stykke. Det vil vistnok i det Hæle taget være ønskeligt at gjøre det muligt at faae Brændfogder, som man frit kan overdrage Afskaret til, som have Conditte og ere paalidelige. Hvad angaaer mit Forslag under Nr. 54, har jeg rigtignok overseet, at det ikke passer saaledes, at det kan sættes i Forbindelse med det Følgende, men jeg havde troet, at det kunde rettes ved en Redactionsforandring. Forbindelsen vil blive tilveiebragt, naar der indføres, og Brændfogden skal. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at Udkastet maatte blive bibeholdt med de af mig stillede Forslag.

Jacobæus: Det Endringsforslag, jeg har stillet til Udvalgets § 26, at i 3die Paragraph følgende Rinter skulle udgaae „næmlig at der ikke antændes Mere ad Gangen, end han i fornødent Fald med eget Mandskab kan dæmpe med Sand eller slukke med Vand“, er foranlediget ved, at jeg ikke kan antage, at denne saaledes foreskrevne Anvisning om Maaden, hvorpaa, og Betingelserne, hvorunder Mosejord maa afbrændes, er hensigtsmæssig. Der vil nemlig være mange Tilfælde, hvor disse Betingelser, som her fordræs, ikke ville være tilstede, og hvor altsaa Moseculturen ved denne Bestemmelse vil være forbudt; saaledes har jeg idetmindste opfattet disse Ord og kan for Die blikket heller ikke opfatte dem anderledes. Af Moser findes der en Deel, som kaldes Hømoser, hvis naturlige Veligheden er saaledes, at der ved dem ikke findes Vand. Naar en saadan Mose tillige hviler paa et Underlag, ikke af Sand, men af Leer, og Omgivelserne ogsaa ere Leer, saa er i dette Tilfælde ved de nævnte Ord disse Mosers Cultur forbudt. At denne Lov skulde have til Hensigt at undertrykke Moseculturen, forekommer mig ikke sandsynligt, hvorfor det alene med Hensyn til dette ene Punkt vil være nødvendigt at lade Ordene udgaae. Gaae vi over til almindelige Moser og tænke os Culturen gjenneført ved dem, saa er det Første, der er nødvendigt, at de blive udgrøftede, for at de senere Arbeider, Bløtning osv, kunne stee. En saadan Udgrøftning fører na-

turligvis med sig, at Vandet ledes bort fra Mosen. Naar dette Arbejde er endt og jeg har faaet Mosen pløjet og vil til at foretage en Afbrænding, saa kan jeg ikke gaae videre, fordi der staaer i Loven, at Afbrænding kun kan finde Sted, naar der enten er Sand eller Vand tilstede til at slukke Ilden med. Disse Tilfælde ville meget ofte indtræffe, og saaledes ville ogsaa med Hensyn til disse almindelige Moser de nævnte Ord indeholde et formeligt Forbud imod Moseculturen. Tænke vi os, at ikke hele Mosen er under Cultur, men kun en Deel af den, og at den anden Deel af Mosen indeholder Vand, saa har vi altsaa en af de Betingelser tilstede, under hvilken efter Lovens Ord maa foretages Afbrænding; eller tænke vi os en Mose, som er udgrøftet og omgivet af Sand, er ogsaa her en af de Betingelser, som skal være tilstede, for at Moseculturen kan foregaae. Betragt vi disse Slutningsmøbler, maae vi sige om Sandet, at det praktisk som saadant ikke betyder meget, det kan vel anvendes, men Virkningen kan ikke blive stor, da det udfordres for meget Arbejde for at anvende det paa saadan Maade. Vand derimod er langt mere anvendeligt og vil saaledes ogsaa kunne svare til Hensigten, nemlig at quæle Mosebranden, naar der er tilstrækkeligt deraf, og der tillige er behørigt Mandskab, hvoraf der udfordres meget, thi det at slukke Branden i en Mose er meget vanskeligt, ofte ikke muligt. Naar en Mose skal afbrændes, er det nødvendigt, at der ikke sættes Ild paa et enkelt Sted, men paa mange Steder, for at Afbrændingen kan stee eensformigt og i den Tid, Veiriget vil tillade det. Følgen vil i modsat Fald let blive, at Afbrændingen ikke vil stee, thi den foregaaer meget langsomt. Ilden i en Mose skal ikke alene have Uger, men Maanedes til at ende sit Arbejde, naar det ikke er en ganske lille Mose. Tænke vi os saaledes en Mose af en Størrelse af nogle Skjæpper Land, maa ogsaa den Fremgangsmaade, jeg har nævnt, anvendes; der maa nemlig stikkes Ild paa mange Steder, og den maa udbrede sig over hele Mosen. At ville dæmpe Ilden paa det nævnte Moseareal er et saa vanskeligt Arbejde, at det i Regelen overgaaer de Præster, som en mindre Fordeier